

undersøgelser af officiel art. Heller ikke vi vil forhindre, at forskere får normal adgang til arkiverne. Vi synes, at det ville være interessant, om man beskæftigede sig med perioden som historisk og politisk forskning.

Om arkivadgangen er tilstrækkelig, må afgøres i henhold til vores generelle arkivlovgivning, der som nævnt tidligere i dag er under revision. Den skal ikke afgøres fra sag til sag, fordi nogle her i Tinget har en personlig eller partimæssig politisk interesse i, at en bestemt sag kan belyses ud fra en bestemt synsvinkel. Arkivadgangen skal selvfølgelig afgøres ud fra generelle holdninger.

Det kunne dog være mere interessant, hvis nogle ville interessere sig for danske politikeres færden i perioden, nu hvor disse oplysninger som også nævnt før kan hentes.

Forleden kunne vi læse en artikel – det var i det berømte temanummer, som har været nævnt tidligere i dag – med udtalelser fra general Hillingsø, der netop pegede på de faktiske forhold øst for Jerntæppet i perioden efter 1968 og de tydelige planer og parathed til invasion i Danmark langt op i 1980'erne, langt op i fodnotetiden. Det er, og det var, skræmmende, og det giver endnu mere anledning til at være tilfredse med vores NATO-medlemskab og endnu mere forståelse for, hvorfor lande som de baltiske har ønske om samme alliancebeskyttelse.

Fra konservativ side skal der lyde en opfordring til forskerne om gerne at forske mere i den side af sagen, nemlig truslen mod os, frem for at bruge mange flere kræfter på at mistænkeliggøre dem, der har medvirket til at sikre, at vi har frihed og demokrati, og arkivadgangen hertil er tilgængelig for alle.

Vi kan kun bakke op bag regeringens konklusion: Der er ikke behov for flere undersøgelser eller udvidelser af den formelle arkivadgang sat i værk af Folketinget eller regeringen. Der er snarere behov for anstændighed på venstrefløjens i dansk politik. 25 år lærte heldigvis nogle i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre en del. Det skal de have tak for. Men tilsyneladende er de 25 år gået sporeløst hen over SF og Enhedslisten med Keld Albrechtsen og hr. Gert Petersen i spidsen som initiativtagere til denne forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil naturligvis gerne kvittere for fru Anne Birgitte Lundholts bemærkninger vedrørende

vores studietid i sin tid. Fru Anne Birgitte Lundholt havde dengang de samme koldkrigeriske holdninger, som nu kommer så klart til udtryk.

Det er egentlig godt for demokratiet, at vi på denne måde kan få en debat, hvor holdningerne står meget klart og tydeligt over for hinanden med argumenter, der er fuldstændig modsatrettede, ligesom de var, da fru Anne Birgitte Lundholt og jeg i sin tid debatterede om de store spørgsmål.

Jeg vil godt, når fru Anne Birgitte Lundholt henviser til, at venstrefløjens nu ønsker at tage tingene op igen, spørge fru Anne Birgitte Lundholt, dels om det er rigtigt, som jeg har spurgt de øvrige ordførere fra Socialdemokratiet og Venstre om, at der var en sådan aftale om at lægge låg på yderligere undersøgelser efter 1968, og dels om fru Anne Birgitte Lundholt er enig med mig i, at Thulebasens placering ikke bare er et spørgsmål om fortid, men også et spørgsmål om atomstrategien i Rusland og i USA i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår på fru Anne Birgitte Lundholt, at hendes fortælling til hr. Keld Albrechtsen om de uhyggelige oplevelser i Østberlin angiveligt ikke skulle have røkket ved hr. Keld Albrechtsens tro på socialismen.

Og dertil vil jeg sige: Også i dette tilfælde er jeg fuldstændig enig med hr. Keld Albrechtsen, for vi er jo faktisk en del, som har den opfattelse, at der aldrig nogen sinde har været socialisme i Østeuropa – eller i Kina for nu at undgå, at nogen skal rejse det, eller i Nordkorea eller i Vietnam – men at der har været tale om bureaukratiske diktaturer, som skulle bekæmpes på præcis samme måde som diktaturer i alle andre dele af verden.

Men der var jo en meget kedelig tendens dengang i 1960'erne og 1970'erne, kan jeg forstå også på den konservative ordfører. Der var nogle, der lukkede øjnene for overtrædelser af menneskerettighederne i Øst, der var andre, der lukkede øjnene for overtrædelser i diktaturer i Vest, og så var der nogle, der bekæmpede begge dele. Jeg kunne egentlig godt tænke mig og høre, hvilken fløj fru Anne Birgitte Lundholt tilhørte.